

Sygnatura akt II C 747/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant sekr. sąd. M. U.

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) spółki akcyjnej w W.

przeciwko M. D. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 41.953,88 zł (czterdzieści jeden tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 39.481,41 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy czterysta osiemdziesiąt jeden złotych czterdzieści jeden groszy) od dnia 8 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5342 zł (pięć tysięcy trzysta czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 747/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 14 czerwca 2016 roku powód – Bank (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o zasądzenie od M. D. (1) kwoty 39.481,41 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od 8 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty z tytułu niespłaconej należności głównej, oraz 2.083,13 złotych i 389,34 złotych z tytułu odsetek, a nadto zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 525 złotych, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 złotych oraz innych kosztów w kwocie 5,25 złotych tytułem opłaty manipulacyjnej na rzecz operatora płatności. W uzasadnieniu wyjaśnił, że pozwany zawarł z (...) Bank (...) SA (poprzednikiem prawnym powoda) umowę o kredyt gotówkowy oraz o kartę kredytową w dniu 12 marca 2015 roku.

(pozew – k. 2-4, k. 15-17, pełnomocnictwo k. 18, odpis KRS k. 19-25)

W dniu 1 grudnia 2016 roku w niniejszej sprawie pod sygn. akt (...)Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty – k. 6)

Pozwany M. D. (2) wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, wskazując, że dokumentacja upadłościowa jest w trakcie konsolidacji, a grupa e-Mediator, która negocjowała to zadłużenie poinformowana.

(sprzeciw – k. 7)

Postanowieniem z 18 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

(postanowienie – k. 10)

W piśmie z dnia 24 stycznia 2018 roku pełnomocnik powoda zmienił żądanie w zakresie kosztów zastępstwa procesowego w ten sposób, że wniósł o ich zasądzenie według norm przepisanych.

(pismo – k. 37-41)

Do dnia zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. D. (2) zawarł w dniu 12 marca 2015 roku z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową w wysokości 41.596 złotych. Pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu w 84 miesięcznych ratach poczynszy od 12 kwietnia 2015 roku, płatnych do 12 dnia każdego miesiąca zgodnie z harmonogramem.

W umowie wskazano, że od zadłużenia przeterminowanego Bank pobiera odsetki w wysokości oprocentowania limitu kredytowego, a po rozwiązaniu umowy odsetki maksymalne określone w art. 359 § 2¹ k.c. Umowa w zakresie kredytu mogła zostać wypowiedziana przez Bank z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia m.in. w przypadku nie dotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy cała kwota kredytu wraz ze wszystkimi odsetkami i kosztami stawała się wymagalna bez dodatkowych wezwań.

(umowa z zał. k. 28-33)

Pozwany nie wywiązywał się z terminowej płatności wynikających z umowy rat, w związku z powyższym powodowy Bank wypowiedział umowę i wezwał do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

(bezsporne, wezwanie do zapłaty k. 42, historia rachunku k. 46-56)

Według stanu na dzień 7 czerwca 2016 roku wierzytelność powoda względem pozwanego z tytułu powyższej umowy wynosiła 41.953,88 złotych, na którą to kwotę składa się: 39.481,41 złotych tytułem niespłaconego kapitału, 2.083,13 złotych tytułem odsetek umownych liczonych od kwoty należności głównej według oprocentowania 9,90 %, co do której dłużnik nie opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego naliczanych od 13 marca 2015 roku do 28 marca 2016 roku oraz 389,34 złotych tytułem odsetek ustawowych, naliczanych od części należności głównej, co do której dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego od 29 marca 2016 roku do 7 czerwca 2016 roku.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 27)

Bank (...) SA z siedzibą w W. jest następcą prawnym (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W..

(bezsporne, odpis KRS k. 19-25)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powód dochodził od pozwanego zapłaty kwoty 41.953,88 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 39.481,41 złotych od 8 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty. Powyższej kwoty powód dochodził na podstawie umowy kredytu gotówkowego oraz karty kredytowej. W sprawie wydano nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, od którego w ustawowym terminie sprzeciw wniósł pozwany.

W sprzeciwie pozwany wskazał, że „dokumentacja upadłościowa w trakcie konsolidacji, grupa e-Mediator, która negocjowała akurat to zadłużenie poinformowana”. Oprócz tego oświadczenia pozwany nie wyraził w toku sprawy żadnego innego stanowiska, nie zgłaszał żadnych wniosków dowodowych, nie odniósł się również do twierdzeń i dokumentów przedstawionych przez powoda.

W świetle art. 230 k.p.c., gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Zaznaczyć wypada, że „przepis art. 230 k.p.c. pozwala sądowi przyjąć pewne fakty za ustalone, bez prowadzenia postępowania dowodowego, gdy przeciwnik nie wypowiedział się co do faktów wskazanych przez stronę, a mógł to uczynić. Jeżeli na podstawie wyniku całej rozprawy, czyli wszystkich okoliczności sprawy, całego materiału procesowego, sąd poweźmie przekonanie, że strona nie zamierzała i nie zamierza zaprzeczyć istnieniu faktów przytoczonych przez stronę przeciwną, może zastosować art. 230 k.p.c.” (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 października 2016 r. I ACa 432/16, opubl. LEX nr 2300251).

W niniejszej sprawie Sąd stwierdził, że strona pozwana nie zamierzała kwestionować okoliczności faktycznych przedstawionych przez powoda. W szczególności pozwany nie odniósł się do twierdzeń strony powodowej w sprzeciwie od nakazu zapłaty, nie zareagował również w żaden sposób na doręczony mu odpis uzupełnionego pozwu wraz z załącznikami i wezwanie go przez Sąd do złożenia w terminie 14 dni wszelkich twierdzeń i dowodów pod rygorem ich pominięcia, jako spóźnionych. Nadto, z treści sprzeciwu, w szczególności w kontekście twierdzeń i dokumentów przedstawionych przez powoda, wysnuć wypada wniosek, że pozwany nie kwestionował istnienia zadłużenia względem strony powodowej i prowadził z nią negocjację dotyczące jego spłaty.

Zgodnie z art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Wypowiedzenie umowy skutkuje koniecznością zapłaty całej pozostałej do spłaty kwoty kredytu wraz z odsetkami. Wysokość zadłużenia powoda w tym wysokość należności głównej oraz odsetek wynikała wprost z wyciągu z ksiąg bankowych oraz historii rachunku, załączonych przez powoda do akt niniejszej sprawy.

Nie ma powodów, aby kwestionować wyliczenie dokonane przez powoda. Pozwany nie podnosił, aby dokonywał jakichkolwiek wpłat na poczet zadłużenia określonego w pozwie, nie przytoczył też takich okoliczności, które mogłyby poddać w wątpliwość złożone przez powoda wyliczenie zadłużenia.

W tej sytuacji Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i należność zasądził w wysokości dochodzonej pozwem.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 § 1 kc i art. 359 § 2 k.c. Strony w umowie określiły wysokość należnych odsetek na wypadek opóźnienia kredytobiorcy w spłacie kredytu, wskazując, że po wypowiedzeniu umowy należą się odsetki maksymalne. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwoty 39.481,41 złotych od dnia 8 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu, gdyż powód nie wnosił o zasądzenie odsetek maksymalnych.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło zgodnie z art. 98 k.p.c., przewidującym zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany przegrał proces, a zatem winien zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w łącznej kwocie 5.342 złotych, na którąłożyło się: wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 4.800 złotych (ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 w zw. z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu z dnia wniesienia pozwu, tj. 14 czerwca 2016 roku) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych, a także opłata od pozwu w wysokości 525 złotych.